

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Δ' Αριθ. 276

Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Δευτέρα 26 Ιουλίου 1926

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝ ΚΑΙ ΕΛΠΙΖΟΜΕΝ

Αρχίζομεν ν' αναπνέωμεν από της παρελθούσης Πέμπτης, ότε έγνωρίσθημεν εκ του πλησίον μετά του άρτι διορισθέντος Γενικού Διοικητού της Ηπείρου κ. Γω. Γιαμακρέλλου, περί του όποιου είχομεν μέν κληήν ιδέαν ως Εισαγγελέως Πρωτοδικών και Ήφαιτών, αλλά δέν ήδυνάμεθα νά έχωμεν περί αυτού και τήν προέπουσαν ιδέαν ως Γενικού Διοικητού της Ηπείρου, χωρίς, δουλευούσης μέχρι πρό όλέγων έδδομάδιων περισσότερον εις τό Κράτος της Αηστείας και όλιγώτερον εις τό Ελληνικόν Κράτος. Εύτυχώς, εκτής μετ' αυτού έπκφήμας, και τών ανταλλαγών μετ' αυτού σκεψώνμας, ή δυνήθημεν ν' αντίληφθώμεν ότι ήδη δια πρώτην φοράν έσκέφθη σοβαρώς ή Ελευθερία εις περί της τύχης της Ηπείρου και απέστειλε Γενικό Διοικητήν ουχι εκ του πολιτικού κριτηρίου, όπως έπεδίωκε μικρά τις ένταύθα κερδοσκοπική και έγκλημική Φακρία, ένα συγκαλύφτην ή άίσχη της, άλλ' εκ του δικαστικού κλάδου, εξ τού άπέσπασε έν τών κληει έριων αυτού μελών.

λογήν της τέως υπό τόν Πρώτοεδρον της Δημοκρατίας Εύβερνήσεως, ήν έσεβάσθη και και ή νύν υπό τόν λευκότατον έσωτερικώστε και έξωτερικώστε Πρωθυπουργόν κ. Εύταξίαν, δέν δυνάμεθα παρά νά είμεθα ευγνώμονες σί Ηπείρωται, σί όποιοι επί δεκαετή ήδη συναπτά έτι, έδι οικουμέθα ή υπό άνικάνων ή υπό όργάνων της Φακρίας, τά όποία τά πάντα έθυσίαν εις τόν θωμόν αύτης. Είς τούτο ή και μόνον όφείλει να ή φουδερά από πάσης άπόψαως και τάσσσεως της Ηπείρου, όμοια της όποιας ούδ' άρα τού Ελληνικού Κράτους υπήρξε ποτε ή ύπόχρη.

Από τόν λευκότατον τέως άνωτερον Δικαστήν και ήδη Γενικό Διοικητή της Ηπείρου κ. Γω. Γιαμακρέλλον εις όν έλαχον ή κληρος ν' άποκαθήρη τήν άπειριον από τό ληστρικόν άγος, ήσά κλειον όντως έργον, άναμνήσθημεν τήν ήσυχίαν της δυσμνήσθη ταύτης Χώρας, ήτις, από της ήμέρας της άπελευθερώσεως της, κυριολεκτικώς δέν είδε μέν ήμεραν ευτυχίας.

ποθέσσει ότι έξώκελλε τότε μία γυναίκα της Άρχοντίας, ή γυναίκα αυτή δέν μπορούσε νά ή θέση στήν Κοινω κ.α. Δέν τή; μιλούσε κανείς, δέν τή; χαιρετούσε κανείς δέν τή; έμπαζε κανείς σί ό σίτι τον. Τήν άρρωστίαν άκόμα, άν δέν τή; ούόταν, κι' αυτά τ' άδέρφια της κι' αυτοί σί γονέοι της!

(Έπεται συνέχεια)

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

==| ΚΑΙ |==

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Τήν έσπέραν της παρελθούσης Πέμπτης ή ένταύθα παραθερίζουσα παρά φιλική Οίκογενεία Μς Ρίτα Π. Φωμακίδου, της γνωστής εκ Καρπενήσου Οίκογενείας, θυγάτηρ δέ του καθήγητου τών Ελληνικών κ. Παμφίλου Φωμακίδου, έδωκε τήν διά τού έγγηρου Τύπου έξαγγελλήσαν διάλεξίν της. «**Ημερίς της Ηπειρωτικής Ένωτικής**». Είμεθα βέβαιοι ότι ούδεις εκ του πυκνού και εκλεκτού άκροατήριου τών δύο φύλων και της μάλλον άνεπιθυμητής τάσεως της Ηπειρωτικής Προγενοσύνης, περιέμενε ποτε ν' άκούση από τό στόμα μιας έσνης (ή Ηπειρώτιδας έννοιά) τόσον έμπεριστάτομένην διάλεξίν. Παρήλασε πρό του άνεπιθυμητού εκέλευ άκροατήριου έν ζωηρούς και άδραϊ; γοιμιαίς έλόκληρος ή Ιστορία της Ηπείρου από της έποχής της Δωδώνης μέχρι σήμερον, και παντού λάμπει ή Ηπειρώτισσα ως τή αυγή ήσθη εις τό Ελληνικόν στερέωμα εις ως κόρη ως σύζυγος εις. Υπερπνεύση, εις ως μήτηρ, εις ως Έλλη ή και Χριστιανή, εις ως νοικοκυρά, εις τέλος ως ήρωίς.

Η διάλεξις αυτή εκ τών καλύτερων έξ όσων ήκούσθησαν από του βήματος της αίθουσής του ένταύθα Λυκείου τών Ελληνίδων, ή μείνη μνημειώδης. Απ' αρχής μέχρι τέλους άπετέλει ένα έξοχον ποίημα, έναν ύπέροχον ύμνον εις τήν Ηπειρώτισσαν, ή όποία όχι μόνον έν πολλοίς έξισώθη πρός τόν Άνδρα, κατά τούς ύπερσπουδαίους άγώνας τών Σουλιωτών έναντίον τού Άλή-πάσια, άλλ' και τόν ύπερβέβαλε διά του άθανάτου εκείνου χορού του Ζαλόγγου!

Τό λεπτόσμομο εκέينو κούσι, τό όποιον εισήλθε πρό της διάλεξης εις τήν αίθουσαν τού Λυκείου τών Ελληνίδων άπαρατήρητον και δειλόν ως ύπολαϊ; έξήλθεν εκείθεν ως άετός θαυμαζόμενη παρά πάντων. Εισήλθεν ως λευκόνιμκρον νύμφη και έξήλθεν ως άστραπή σήλην νανώδης κοραίς και έξήλθε γιγάντισσα. Όμοιο γούθη ότι δέν έφραναζόσθετα ποτέ σί από ένα κοριτσάτικο στόμα ή άκαρμόμεν μίαν τοιαύτην γιγάντιον διάλεξίν εις ποιότητα ιδέων και καλλιέσιαν γλώσσης ήτις μιάς καθήλωσεν έν άδιάπτω προσοχή, θαυμασμό και έν διαφέροντι, έπί όλόκληρον ώραν, κορυμαμένους κυριολεκτικώς από τό στόμα της ευτυχούς και συμπαιθεσάτης

ΔΗΛΩΣΙΣ

Απαράβατος αρχή. Ούδεις αίτσεις πρός έγγραφην συνδρομήν γίνεται δεκτή, έάν δέν συνοδεύεται υπό του άντιτίμου της συνδρομής.

Από της προσεχούς Αυγούστου θέλομεν διακόψη τήν άποστολήν τού φύλλου πρό πάντα, όστις δέν σπεύσει ν' άποστείλη τήν συνδρομήν του μέχρι τότε εκ τών έν Ελλάδι συνδρομητών.

ρήτορος.

Δέν άμφιβάλλω ότι πολλοί και πολλοί έξήλεσαν έρείνην άτιμήν τήν θέσιν της.

Νά της εκφράσωμεν συγχαρητήρια; Είνα πολύ λίγο, είχόμεθα μόνον όπως ή άπαράμιλλος αυτή γυναίκα άλλ' άνδρικοτάτη διάλεξις νουθετήση έν τφ μέλλοντι όσους και όσους άποφασίσουν ν' άνέχωνται τό βήμα του ένταύθα Λυκείου τών Ελληνίδων.

Λειτουργεί στα Γιάννινα ένα άστυνομικό Τμήμα, τό όποιον δέχεται σί τό μπουντρούμι του δικαίω, και άδίως κατηγορούμενους, σί δέ άδίως κατηγορούμενοι είναι δεκαπλάσιος περισσότεροι τών δικαίως κατηγορουμένων.

Στό μπουντρούμι αυτό, που δέν ή καταδέχονταν εις ένα ευρωπαϊκόν Κράτος νά κλείσουν ούτε γουρούνια, σί τό ύπερένδοξον έλληνικόν Κράτος κλειών άνθρώπους, όστινες ως είπομεν, κατά 90 τοίς εκατόν ή' άπολυθούν διά βουλεύματος ως άθώοι. Με τούτο όμως αυτών ύπάρχουν και άσθενείς, βαρέως μάλιστα άσθενείς, ένφ θέσει των είναι σί τό Νοσοκομείο.

Ε! Κύριοι άμμόδιοι! Δέν σάς χρεωστούν τίποτε σί άνθρώποι νά τούς μεγαριζέσθε δίανη χοίρων, έστω και άν είναι ένοχοι!

Τήν καταδικήν τών ένόχων τήν άπαγγέλλει τό άρμόδιον Δικαστήριον και σίχι τό μπουντρούμι τού Άστυνομικού Τμήματος! Οφείλετε ν' άποστείλητε τούς μοιτρούνητας άσθενείς εις τό Νοσοκομείο της πόλεως, άλλως άποβάλετε πάσαν τήν τιμήν τού Ανθρώπου και Διαμακρονητής τού άνθρωπίνου ύπνεσίου!

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Αφίξεις

Αφίκετο εκ Παρισίων: ή σιγάτι Γεωργίου κ. Α. Σακελλαρίου και άγγόσσησ διά τό χωρίον των Τσεββάσι.

Αναχωρήσεις

Ανεχώρησαν εις Αθήνας απός τού ήμετέρου Διευθυντού κ. Γεωργίου Χρηστοβασιλείου, λοχαγός τού Πρωτοδικείου.

— Προεγγόμενος εκ Γρανίτσας τών Κορινθίων άνεχώρησεν εις Αθήνας ό άριστός κ. Γεώργ. Παπαθανασίου

Αποστασία

Ευχαριστός άποφασισίμεθα ότι δ κ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΤΗΣ ΚΥΡΑ ΦΡΟΣΥΝΗΣ

Του κ. Χ. Χρηστοβασιλείου

(Συνέχεια εκ του προχθεσινού)

Γιά τή έννοσίωμεν τό μέγεθος της σνοκαφαντίας ένάντιο της τιμής της Κυρά Φροσύνης, ή όποία συμβολίζει και τήν τιμή και Γεαννιώσας και έι γένει κάθε Ηπειρώτισσας, εκείνης της εποχής, όφειλομεν νά γνωρίσωμεν τόν οικογενειακόν βίον τών Ιωαννίνων.

Κατά τή εποχήν εκείνη, τού 1801, ότε έμαρτύρησεν ή Κυρά Φροσύνη με τές 17, κι' ως τά μέσα εκείνον τού Αϊώνα, ό οικογενειακός βίος τών Ιωαννίνων ήταν άσπληρότατος. Τά δυό φύλα, άντρες και γυναίκες, ήταν παρά πολύ χωρισμένα τό ένα από τό άλλο κι' σί γυναίκες μεμόσοι τούς στενοός συγγενείς τούς είχαν σχέσεις και σπαφία. Κάθε χριστιανικό σίτι είχε και χαρμύλια, ήδη διαμέρισμα γιά τές γυναίκες, και παράύθια καφασωμένα. Σεβάσμος άπειρος τών γυναικών πρός τούς άντρες και τών μικρότερων πρός τούς μετ' ήλιότερους, τόσο που ό σεβάσμος αυτός και ταιτούσε φόβος. Ο σεβάσμος από τήν μία μεριά κι' ό φόβος από τήν άλλη σιεί και κάθε έλληνικό σίτι, που έστέρζε νιμυγλιότερος, τόσο που ό σεβάσμος αυτός και ταιτούσε φόβος. Ο σεβάσμος από τήν μία μεριά κι' ό φόβος από τήν άλλη σιεί και κάθε έλληνικό σίτι, που έστέρζε νιμυγλιότερος, τόσο που ό σεβάσμος αυτός και ταιτούσε φόβος. Ο σεβάσμος από τήν μία μεριά κι' ό φόβος από τήν άλλη σιεί και κάθε έλληνικό σίτι, που έστέρζε νιμυγλιότερος, τόσο που ό σεβάσμος αυτός και ταιτούσε φόβος.

θε σίτι είπε και τόν άδιοκράτορα και τήν άδιοκράτορα σί του ήτοι τόν μεγαλύτερον πατέρα και τήν μεγαλύτερον μάτην, που ήταν σινάμα κι' ό μεγαλύτερος πεθερός κι' ή μεγαλύτερη πεθερά. Οί σί οι άλλοι τού σπιτιού ήπύκοναν χωρίς άντίρρηση, χωρίς σήλια. Οί άντρες: έτρωγαν, χοίρειαν τους. Οί γυναίκες δέν είχαν φωνή. Εκτελοσαν τές διαταγές τού πεθερού και της πεθεράς με μάτια κλειστά, χωρίς άντίρρηση ή σήλιο. Οί άντρες δέν είχαν κανένο δικαίωμα έλλογής τού σνιρόφου της ζωής τους. Οί γονέοι, διάλεξαν τήν νύφη γιά τό παιδί τους και τόν γαμπρό γιά τή θνητάδα τους. Οί ένδιαφερόμενοι γαμπρός και νύφη, μάλαγαυ έλενταίσο άε' δια τή μέλη της οικογενείας τήν σνζορική τοις τύχη. Οί άσραβωνιασμένοι δέν βλέποσαν παρά μόνον κατά τόν γάμο γιά πρώτην φοράν. Η γυναίκα δέν είλεγε ποτέ σπόν άντρα της σί όνομα, ούτε ό άντρας τήν γυναίκα του, μεταχειριζόμενοι τή: «αυτός και αυτή». Κάθε άντρας λέγοταν άφέντης: άε' όίες τές νυφάδες τού σπιτιού, καθώς κι' από τά παιδιά τού, και κάθε γυναίκα κού από τές μικρότερες νυφάδες. Τό ίδιο κι' σί άπορροδέσφες κι' σί άπορροδέσφες. Η νύφη δέν τολμούσε νά σηκώση μάτια νά ιδή κατάματα τό πεθερό ή τήν πεθερά. Τό άκρον άωτο τού σεβασμού και τού φόβου είταν ό πεθερός κι' ή πεθερά. Ο πεθερός λέγονταν άφέντης και κού—άφέντης κι' ή πεθερά κούρά—μάννα. Κάθε σίτι είταν και μία μικρή άδιοκράτορία κι' ένα φρούριο οικογενειακής τιμής. Σάς έρωσι ότιώσο: Πώς είταν ό τόν νά εισχωρήση ένας ξένος με κακούς σκοπούς και μάλιστα Τούρκος σ' έναν τέτοιον οικογενειακόν ναόν τιμής; Κι' άν ό

“Ἐλευθερία”
ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
 ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
 ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ
ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
Ἐτησίᾳ Συνδρομῇ
 Ἐσωτερικοῦ Δρ. 75
 Ἐξωτερικοῦ Φρ. 75
 Ἀμερικῆς Δολ. 5

Κωνστ. Ἀθ. Γκιανιάτσος, υἱὸς τοῦ ἐξ Ἀραχωβίτης τῶν Κορινθίων ἀρίστου φίλου μας κ. Ἀθ. Γκιανιάτσα, δούς τὰς θεωρητικὰς αὐτοῦ ἐξετάσεις εἰς τὴν ἐν Μονάχῳ τῆς Βαβυλῶνος φημισμένην Σχολῆν τῆς Χημείας, ἠξιώθη τοῦ βαθμοῦ «ἀριστα», φησὶ καί τὸν ἀφειδῶς διαπαντὸς φιλόστοργον πατέρα, πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ υἱοῦ του εἰς τέλειον ἐπιστήμον.

Ἀραχιδῶνες

Ἐυχαριστῶς ἀναγγέλλομεν τοὺς εὐτυχεῖς ἀραχιδῶνες τοῦ λαμοῦ καὶ ἐδέλιδος νέου κ. Παν. Β. Παπαδοπούλου, υἱοῦ τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ μεγάλου Ξενοδοχείου «Ἰλίον Πάλας» ἐκ Τσαρκαλιανῶν μετὰ τῆς καλλιμόρφου, εὐλαϊδεύτου καὶ ἀβραῆς Δίδου Βασιλικῆς Σουλιάτη, τοῦ ἐν Ἀ. Ἐξαιρέσει λαμπρῶς ἐγκατεστημένου κ. Κωνστ. Ἰω. Σουλιάτη, καὶ τούτου ἐκ Τσαρκαλιανῶν πρὸς ὄλιγον μόλις ἡμερῶν ἀφικθέντος οἴκου γενεακῶς ἐκεῖθεν.

Τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μας εἰς τε τοὺς μνηστευθέντας καὶ τοὺς ἐκατέρωθεν εὐτυχεῖς αὐτῶν γονεῖς.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Γρηγορίου Ζήγου, Γεωργίου Ζήγου, Σπυρ. Ζήγου, Παντελῆ Ζήγου, Ν. Μπαρκα, Κ. Κετρώ καὶ Αἰ. Δελφῶν Μυριούνη, κτηνοτρόφων, κατοίκων τοῦ Κοινοβουλίου καὶ Καλωτῆ τοῦ Ζαγορίου.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῆ 15 Ἰουλίου 1926

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Ἀνωτέραν Διοίκησιν Χωροφυλακῆς τῆς Ἡπείρου καὶ τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀσφαλείας Ἰωαννίνων καὶ Προβέξης.

Δαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν τὸ παρὸν ὑπόμνημα, διὰ νὰ διαμαρτυρηθῶμεν κατὰ τῆς μελετωμένης ἐκπομπῆς μας, διὰ τῆς ὁποίας στερούμεθα τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας ἐνταῦθα καὶ ἐν Κερασόβῳ, ἐπὶ βλάβῃ τῆς περιουσίας μας, ἣτις εἶναι περιουσία τῆς Κοινωνίας καὶ τοῦ Κράτους, καὶ τῆς ὑπολήψεώς μας, συνεισάγοντες αὐτόχρονα συγκοφαντικῆς ἐνεργείας ἀνθρώπων διατελεσάντων καὶ εἰδισθέντων, ἐκτὸς μὲν τοῦ Νόμου εὐρισκομένων, νὰ φρονεῖται, ληστεύωσι, καὶ προσβάλλωσι καὶ διασαλεύωσι τὴν ὑπόστασιν τῆς Κοινωνίας καὶ τοῦ Κράτους, ἀμνηστευόμενοι δὲ ἐπιτηδείως καὶ ὑπόυλος, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι θὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν παγίωσιν τῆς τάξεως, νὰ ἐπιδιώκωσιν ὅπως χρησιμοποιήσωσι τὴν προστασίαν τῆς Κρατικῆς Ἐξουσίας πρὸς βλάβην τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τῆς ὑποστάσεώς τῆς, καὶ προσβάλλωσι τὸ στοιχειώδες δίκαιον πρὸς ἰκανοποίησιν τῶν ἐγκληματικῶν αὐτόχρονα ἐν στίκτων τῶν καὶ πρὸς παράνομον πλουτισμὸν τῶν.

Δικαιούμεθα ν' ἀξιῶσωμεν νὰ μᾶς καταστήσετε γινώσκοντες τοὺς εἰρηγητὰς τῆς καθ' ἡμῶν ἐνεργείας, ἵνα ἐπιδώσωμεν μὴνυσιν ἐπὶ ψευδεῖ καταμνήσει καὶ ἔχωμεν τούτους ὑπευθύνους τῆς ἐπιγενομένης ἡμῖν ζημίας πρὸ πάσης ἐνεργείας ἢ ἀποφάσεως

πρὸς ἐκτόπισίν μας.
 Ἐπειδὴ πιστεύομεν ὅτι καταδικώμεθα ἀπὸ τοὺς Ἀδελφοὺς Ρεντζου, οἵτινες ἐπιδιώκωσιν, ἀντὶ πινაკίου φακῆς, νὰ ἐνοικιάσωσι τὰς θερινὰς βοσκὰς τοῦ Ζαγορίου, χωρὶς νὰ ἔχωσι κατὰ τὸν πλειστηριασμὸν ἡμῶν ἀνταγωνιστὰς τῶν, ὡς ἐκαυχῆθησαν ἐνώπιον τοῦ Κοινοβουλίου Συμβουλίου Κοινοβουλίου, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Ζαγορίου καὶ τοῦ ἀνθυπομοιράρχου κ. Κωρωνάου, καὶ διότι ὑπῆρξαν ἐκτοίς ἐχθροὶ αὐτῶν, σκοποῦσι νὰ καταστήσωσι τὸ Ζαγόριον καὶ ἐν τῷ μέλλοντι εἰσίας ἀγκληματικῶν τῶν ἐγκληματικῶν τόπων τῶν, ὁποῦθεν καταγόμηναι, εἰς βάρος ἡμῶν τῶν κτηνοτρόφων Ζαγορίου, καὶ τῶν φιλησύγων πολιτῶν Ζαγορίου.

Ἐν βλέμμα ἐὰν ῥήθητε εἰς τὰς γενομένας ἐνοικιάσεις τῶν θερινῶν βοσκῶν Ζαγορίου θὰ πεισθῆτε ὅτι πρὸς βλάβην τῶν κοινοτικῶν συμφερόντων, ἀντὶ ἐλαχίστου μισθώματος, ἐνοικιάζωσι τὰς βοσκὰς ἵνα τὰς ἐκμεταλλευθῶσι, διότι δὲν τολμῶμεν ν' ἀνταγωνισθῶμεν πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὴν δημοπρασίαν ἐνεκα τῆς ἔξασκουμένης παρ' αὐτῶν τρομοκρατίας εἰς τὸ Ζαγόρι.

Ὅλοι οἱ κτηνοτρόφοι ὑπέκλυψαν πρὸ τοῦ Κράτους τῆς παρανομίας τῶν καὶ δὲν τολμῶσι νὰ διαμαρτυρηθῶσιν, ἡμεῖς δὲ, οἵτινες πιστεύομεν εἰς τὸ Κράτος τῶν Νόμων, ἐπιδείξαντες τὸ νόμιμον θάρρος, καταδικώμεθα παρὰ τῶν νομίμων Ἐξουσιῶν ἀντὶ νὰ τύχωμεν τῆς προστασίας προστασίας.

Ἀρχετὸν εἶναι δι' αὐτοὺς, ὅτι ἡ μνηστευθῆσαν καὶ ἔπεισεν τὴν κοινωσίαν, εἰς τὴν ὠργίασαν, δὲν φρονοῦμεν ὅτι εἶναι ἐπιτετραμμένον αἰ Ἐξουσίαι νὰ χρησιμοποιήσονται οὕτως καὶ ἂν τισθῶμεν ὅσον δυνάμεθα, πιστεύοντες εἰς τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσχύν τῶν κρατικῶν Νόμων, καὶ θὰ ἀποτρέψωμεν τὰς Ἐξουσίας νὰ γίνωνται ὄργανα τοῦτον ἐναντίον τῆς ἀξιοπρεπείας τῶν καὶ τοῦ στοιχειώδους δικαίου, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς παγίσεως δηλὲν τῆς τάξεως δι' αὐτῶν, ἐνφ' ἡμῖς δὲν νὰ προστατευθῶμεν καταλλήλως ὡς ἐκτιθεμένοι εἰς τὸν κίνδυνον καὶ αὐτῶν καὶ τῶν ληστῶν.

Ἐπαρῆρες ἐπὶ τοσοῦτον ἡ Ἐξουσία τῶν Ρεντζαίων ἐφ' ὅσον οὗτοι ἦσαν ἐκτὸς τοῦ Νόμου, διότι πολλὰς ἐπροστατεύοντο, ὥστε οὐδὲν ἦτο δυνατόν παρ' ἡμῶν νὰ γίνῃ τι κατ' αὐτῶν, ἂν δεῖξαι ἀκολουθήσῃ τὴν αὐτὴν κατάστασιν, καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Νόμων, τότε θὰ ὑπάρχῃ τὸ Κράτος τῶν Ρεντζαίων μετὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ μετὰ τὰ στελέχη τῶν, ὁποῦτε θὰ ἔχωσι τοὺς ὑπηκόους τῶν καὶ δὲν θὰ ἔχωμεν τὸ θάρρος, ἂν ὑπάρχουν καὶ τίνες πιστεύοντες εἰς τὴν ὑπαρξίν τοῦ Κράτους ν' ἀντιστῶμεν καὶ κατὰ τῶν ἡδὴ ὑπαρχόντων ληστῶν καὶ τῶν ἐν μέλλοντι τοιοῦτων.

Ἐπιβάλλεται πρὸ παντὸς ἤδη ἡ ἀμνηστεία διὰ τῶν ἰδίων τοῦ Κράτους ὀργάνων καταδίωξις τῶν ληστῶν, ἵνα ἐπανέλθῃ ἡ πίστις εἰς τὰς ἐντεταλμένας Ἐξουσίας καὶ δι' ἡμῶν τῶν σεβόμενων τοῦ Νόμου καὶ ἐχόντων συμφέρον ἐκ τῆς παγίσεως τῆς τάξεως.

ὑποβάλλομεν τὰς ἀληθεῖς ταύτας ἀντιλήψεις μετὰ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ ἐκτιμηθῇ τὸ θάρρος ἡμῶν καὶ ἡ εὐκρίνεια καὶ ὑπὸ τὸ Κράτος τῶν Ἐξουσιῶν καὶ τοῦ Νόμου θὰ διατελέσωμεν

πάντες ἀνεξαιρέτως.
 Εὐπειθέστατοι
 Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος
Θρ. Κ. Βάλκς
 Σημ. τῆς Δ. τῆς «Ἐλευθερίας»
 Ταῦτα ἐγράφοντο προφητικῶς διὰ τοὺς περιφήμους ἤδη ληστοφυροδίκους Ἀδελφοὺς Ρεντζαίους, οὓς ἡ Ἀνωτέρα Διοίκησις τῆς Χωροφυλακῆς τῆς Ἡπείρου περιποιεῖτο φιλοστόργως πρὸς δῆθεν καταδίωξιν τῆς ἀγαστείας!
 Ὡ θεοὶ! Ὡ Δαίμονες!

ἈΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΕΙΟΝ
 Γεωργικὸν Σχολεῖον
 Ἐν Κονίτῃ
 Αἰτήσεις πρὸς εἰσαγωγὴν μαθητῶν γίνονται δεκταὶ μέχρι 10ης Ἀγούστου.
 Αἱ αἰτήσεις δέον νὰ συνοδεύονται ὑπὸ τῶν κατὰ πιστοποιητικῶν:
 Ἱστοποικτικῶν Προέδρου Κοινότητος, ὅτι, ὁ αἰτῶν εἶναι ἡλικίας 14—16 ἐτῶν.
 Ὁμῶς ὅτι ὁ αἰτῶν εἶναι υἱὸς γεωργοῦ ἢ κτηνοτρόφου ἢ κτηνοτρόφου ἢ ἀσχιζομένου μετὰ κλίδον τῆς Γεωργίας.
 Πιστοποιητικὸν ἰατροῦ, ἐμφαίνον, ὅτι εἶναι υγιῆς καὶ ἐμβολιασθῆν διὰ δαμυλίδος.
 Ἀποινήσιον, τοῦλάχιστον, τοῦ Δημοτικῶν Σχολεῖου.
 Ἀφῶσιν τοῦ γονέως ἢ κηδεύοντος, ὅτι θέλει καταβάλῃ εἰς τὸ Σχολεῖον δαχμιάς χιλίας διὰ τροφῆν τοῦ πρώτου ἐτους.
 Κανονισμὸς ἀποστέλλεται εἰς τὸν αἰτῶντα.
 (Ἐκ τῆς Διευθύνσεως τῆς Σχολῆς).

Τὸ Θαλαμηγὸν ἀξιόλοισιν
ΦΩΚΙΣ
 Τελείως ἀνακαινισθὲν καὶ ἐκρεπετισθὲν ἀναχωρεῖ ἐκ Προβέξης ἐκάστην Δευτέραν 6 μ. μ. διὰ Πειραιᾶ μετὰ προσέγγισιν Λουτροῦ.
 Ἐγκριτὰ ἔτακτος διὰ τῶν ταξιδεύοντων δυνάμενος νὰ ἐπιβάσονται ἀμέσως ἀπὸ θημερὸν χωρὶς νὰ παραμένουν μίαν νύκτα εἰς τὴν Προβέξην.
 Προτιμῶντε δὲ οἱ τὴν γνωστὴν καὶ ἀσφαλτοσφῆλαιον ΦΩΚΙΑ.
 Ὁ Πράκτωρ
Μ. Γ. Ζάκκς
Δικηγορικὸν Γραφεῖον
 Ν. ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
 ΑΝΤΩΝ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ
 Ἀθῆναι Προαστείου 3
 Τμήμα Ἀσικῶν
 Διευθυντῆς
ΝΙΚ. ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
 Δικηγόρος καὶ παρ. Ἀρ. Παιγῶ
 Τμήμα Ποινικῶν-Φο. ο. ο. γικῶν
 Διευθυντῆς
Α. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
 πρῶτον Γεν. Διοικητῆς

Ἐπισκεπτῆρια
ΣΤΙΓΜΙΑΙΩΣ
 εἰς τὸ ὑπογραφεῖον - Χαρτοπωλεῖον Ἀδελφῶν Ἰωαννίδου, ἐναντι Ταχυμείου.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀθῆναι 25 Ἰουλίου — Ὁ Πρωθυπουργὸς Εὐταξίας ἐδήλωσεν ὅτι θὰ καταργήσῃ τὸν φόρον τῶν ταξιδιωτῶν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καὶ τὴν δεκάτην ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ὅμως ἐτους καὶ ὄχι διὰ φέτος.

Ὁ ἴδιος ἐδήλωσε προσέτι ὅτι διὰ ρυθμισθῶν διὰ μερικῶν συντακτικῶν πράξεων γενικά τινα ζητήματα θὰ ἐπανέλθῃ ἡ ἰσχύς τοῦ Συν(τος, τοῦ ἀναθεωρηθέντος τὸ 1911, χωρὶς νὰ γίνῃ πλέον λόγος περὶ Βασιλέως καὶ Βασιλείας, ἐβεβαίωσε δὲ τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς, ἣτις θὰ προβῇ εἰς φορολογικὰς μεταρρυθμίσεις πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ λαοῦ, ὑποτιμωμένων εἰδῶν παύτης ἀνάγκης

Προσέθεσεν εἰσεῖν ὁ Πρωθυπουργὸς, ὅτι αὐτοῖον (σήμερον) θὰ ὑπογραφῶν τὰ πρῶτα νομ. διατάγματα τῶν οἴκων μεταρρυθμίσεων δι' ὧν θὰ προσέλθῃ περίσσευμα εἰς τὸν προϋπολογισμὸν. Οὕτω θ' ἀπολυθῶν πάντες οἱ περιττοὶ ὑπάλληλοι καὶ θὰ καταργηθῇ ἡ ἀγροφυλακῆ.

Χουλιάρδης Μαλακασίου 25 Ἰουλίου — Ἡ ἐγκληματικὴ ἀδιαφορία τοῦ Κράτους θὰ καταδικάσῃ καὶ φέτος τὰς πέραν τοῦ Ἀράχθου Κοινότητος, ἐλείψει γεφύρας ἐπ' αὐτοῦ, εἰς ἀποκλεισμὸν καὶ ἀπόγνωσιν. Τελειῶναι ὁ Ἰούλιος καὶ οὐδεμίαν ἐργασία ἤρχεισε πρὸς κατασκευὴν τῆς καταστραφείσης γεφύρας Ποιμόβου, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν 400 χιλιάδων δαχμῶν διαπάσης θ' ἀφεθῶμεν καὶ πάλιν νὰ πνιγῶμεθα, πρὸς δόξαν τῆς κρατικῆς ἀδιαφορίας, ὡς νὰ μὴ ἤρξουν οἱ 8 ἀέρι σήμερον πνιγνῆτες. Καδικετεύομεν τὸν Ἡπειρωτικὸν Τύπον νὰ διαμαρτυρηθῇ ὑπερ τῶν ἀποκλεισμένων Κοινοτήτων, ἀπειλουμένων ἐκ λιμοκτονίας ἐρχόμενον χειμῶνα.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Χουλιάρδων **Κωνσταντίνιδης**

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ὉΡΑ
 Πρὸς τὴν νύκτα ἐκοιμήθη ἐνταῦθα ἡ κεφαλὴ τοῦ ἐξ Ἀνωγίου ληστάρχου Καμπολόγη, ὁλοφρονθέντος ὑπὸ τοῦ ληστάρχου Καραμπέσσου, ἀνεψιοῦ τῶν Ρεντζαίων ἐπὶ σκοπῷ ἀμνηστείας.